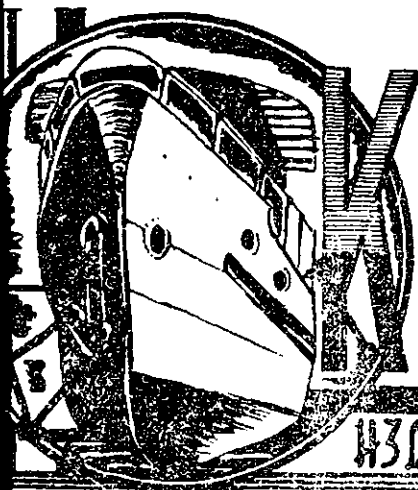

КОРАБОСТРОИТЕЛ

ИЗДАНИЕ НА ДЪРЖАВНАТА КОРАБОСТРОИТЕЛСКА

Уредникъ: ГЕОРГИ КОЖУХАРОВЪ

Дветъ мощни армии

Едни отъ най-върховнигѣ добродетели на българската душа сѣ: силната любовъ къмъ труда и силната любовъ къмъ Родината.

Съ тия два бисера, ние българигѣ, можемъ да се гордѣемъ. Ние можемъ да ги посочимъ като наши национални ценности. Можемъ да устояваме и срещу всички неслоди на сѣдбата...

Съ тѣхъ ние можемъ да дадемъ поширокъ полетъ на националния ни творчески гений и да увеличимъ твърде много ценностигѣ на нашата културна и стопанска съкровищница.

Съ тѣхъ ние можемъ да съперничимъ и съ всички културни народи: въ миналото имъ и въ настоящето имъ.

Нашето минало? Нима по неговигѣ хероични страници не е издълбано името на българина и като трудолюбивъ синъ на плодороднигѣ полета и като пламененъ синъ на хайдушкия Балканъ!

Нашето настояще? Корабата българска дѣсница съ нестихващъ творчески ентузиазъмъ продължава да размахва длетото и чука. Съ пламененъ националенъ ентузиазъмъ сѣщата дѣсница държи днесъ пушката и бди чрезъ нея предъ светия олтаръ на бащинията ни!

Нека признаемъ при това, че никой народъ не е съчеталъ така хармонично като нашия тия две ценности: любовта къмъ труда и любовта къмъ Родината, въ душата си. Едно такова сливане на тия два върховни човѣшки бисера е наистина голѣмо щастие.

Защото, тѣ сѣ не само най-устойчивата броня срещу всички страдания, нещастия и злочестини, но и пътя къмъ едно велико и свѣтло бъдеще.

Явно е, че разполагайки днесъ съ тия два мощни добродетели ние можемъ спокойно да разгърнемъ предъ нацията си страницигѣ на единъ новъ златенъ вѣкъ и сътворимъ една мощна и велика България.

Ръка за ръка (дветъ най-мощни армии: тая на храбрия войнство и тая на труда ще изградятъ утрешна велика, обединена и щастлива България!...

България надъ чиито националенъ ентузиазъмъ бди мощната дѣсница на две голѣми армии: на труда и тая на нашето храбро войнство.

ГЕОРГИ КОЖУХАРОВЪ

инж. Т. Делистояновъ
в-хъ на Държ. корабостроителница

Да работимъ

Стремежитъ на българитъ да се обединятъ подъ скиптъра на единъ царъ и да заживятъ въ границитъ на една общностъ, обемаща всички български земи, сж почти постигнати. За това нашитъ дѣди и праѣди сж водили много борби и много българска кръвъ е пролѣта, до като се очертаятъ границитъ на днешна България, отъ Дунавъ до Бѣло море и отъ Черно море до Охридското езеро. Въ тия нови граници българинътъ ще трѣбва да прояви своя творчески духъ и да се създаде една нова България, която съ своята уредба, редъ, стопанство и култура ще трѣбаа да бжде обновителя на Балканитъ.

За да се достигне до една такава България, ще е необходимо, всички нейни синове, да заработятъ съ своитъ сили, съ цѣлата си енергия, за да развиятъ всички отрасли на стопанския и културенъ животъ. Това може да се постигне чрезъ постоянство и трудъ. Така, както отдѣлния човѣкъ постига своитъ цели съ упоритъ трудъ, по сжция пѣтъ, съ общи усилия на цѣлия народъ, могатъ да се създадатъ блага и благоденствия за всички. Българинътъ е доказалъ своето трудолюбие и предприемчивостъ, той обича своята Родина и е готовъ всичко да даде за нея. Затова е необходимо, той да бжде добре направляванъ и рационално да се използва неговия умственъ или физически трудъ, още повече, че трудътъ ще има най-голяма стойностъ въ следващото устройство на свѣта.

Но наредъ съ вземането мѣрки за доброто използване труда на работника, ще трѣбва да се направи всичко възможно и за подобрене условията, при които се намиратъ тия източници на блага. Колкото по-здравъ и по-добре се чувства единъ работникъ, билъ той на физическия или умственъ трудъ, толкова повече енергия той ще може да отдѣли отъ себе си, която добре използвана и направлявана ще помогне за по-голямото и по-бързо материално и културно издигане на неговата общностъ.

А за да се създаде единъ здравъ и енергиченъ народъ, за да имаме единъ производителенъ работникъ ще трѣбва да се положатъ грижи за неговото телесно развитие, за неговия умственъ прогресъ, за неговия моралъ, за неговъ вкусъ и т. н. и т. н. — грижи

каквито сж необходими за да направятъ работника голѣмъ творецъ на стопанска мощъ, на културно величие.

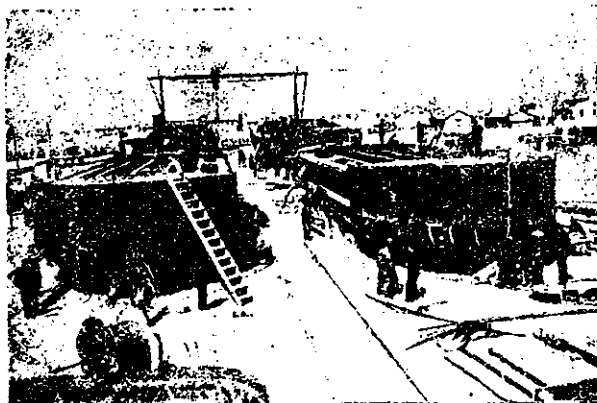
Българската държава постепенно подобрява условията на труда. Тя е направила значителенъ прогресъ въ това направление и продължава да прави все нови и нови стѣпки. Тия усилия на държавата обаче, следва добре да се оценятъ и подпомогнатъ отъ всички — отъ най-малкия до най-големия работникъ въ голѣмото трудово поле на българската

богата реколта?

Нима художникътъ не се радва на създадената отъ неговата ръка картина?

А корабостроителитъ, нали отъ радостъ съ громко ура съпровожда бавното слизание на вода, създадения съ тѣхния умъ и мишици — корабъ?

Следователно колкото по-живо участие е взелъ въ изграждането на една творба, толкова по-щастливъ се чувства творецътъ. Колкото повече трудъ и енергия той е

Новостроителитъ се равнопалубни шалани

земя.

Всѣки трѣбва да се проникне отъ съзнанието, че той представлява една частъ отъ голѣмата народна сграда и че ако той не стои на мѣстото си, както следва и не изпълнява задълженията си, както това е необходимо, сградата може да рухне и подъ нейнитъ развалини естествено ще намѣрятъ своя край, както самия той, така и ония, които съзнателно сж изпълнявали своитъ задължения.

А нестабилна ли е народната сграда, изразходва ли се много трудъ и време за нейното поддържане, тогава какъ би могло да се създаде нѣщо ново, какъ биха се творили блага за цѣлата общностъ?

Всѣки трѣбва да се стреми да вложи своето умение, своето изкуство въ възложената му работа, за да може по-късно следъ нейното завършване да се възхищава, да се чувства гордъ, че е създалъ нѣщо полезно което колкото и незначително да е, все ще има своята стойностъ за общото народно богатство.

Нима орачътъ не изпитва едно особено чувство на радостъ, когато се обърне назадъ и погледне подготвения отъ него черноземъ за

вложилъ въ своето творение, толкова неговото самочувствие бива по-високо, неговото доволство по-голямо. Чрезъ творчество човѣкъ може да си създаде източникъ на много радостъ, чрезъ него той добива импулсъ и сили за новъ подемъ.

Тогава да творимъ, за да бждемъ щастливи и доволни, да работимъ за да постигнемъ повече блага и радостъ и да се стремимъ чрезъ това да създадемъ една благоденствующа България, единъ новъ „златенъ вѣкъ“ на нашата Родина.

Само чрезъ едно мощно корабостроителство, ние ще можемъ да създадемъ и да затвърдимъ една мощна и велика морска България.

Печатница А. Пъндъилски-Варна
ул. Панагюрище № 4—тел. 23-15

Любомиръ М. Веселиновъ
Инженеръ-корабостроителъ

КОРАБОСТРОЕНЕ

(Продължение отъ брой 1-ви)

За да се получи по-голяма надлъжна здравина и по-добра свързка между ребрата и гръбнака, при кораби по-дълги отъ 65 м. се употребява понѣкога така наречениятъ ажгрешенъ гръбнакъ. Този гръбнакъ е направенъ отъ три части: една срѣдна ламарина (1) и две странични ленти отъ плоско желѣзо (2). Височината на срѣдната ламарина достига до височината на напрѣчните дѣлни преградки (5), а понѣкога се издига и надъ тяхъ (фиг. 5 и 6).

Долната частъ на ламарината (1) излиза извънъ тѣлото на кораба и къмъ нея се прикрепватъ дветѣ плоски желѣза (2). Въ горната частъ гръбнакътъ се усилва съ два жгълника (3), а често и съ две хоризонтални ламарини (7).

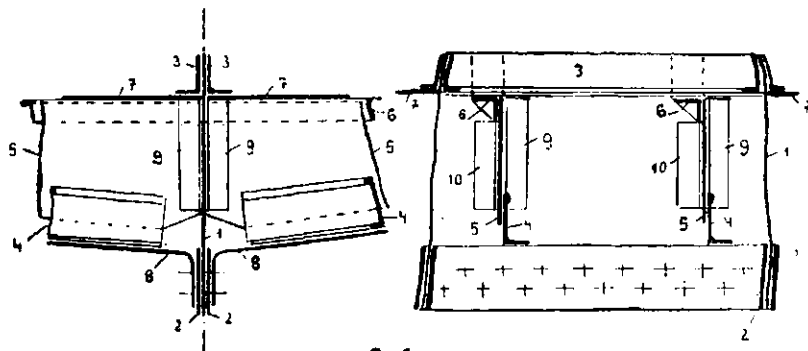
Размѣритѣ на гръбнака сж сжщитѣ както при масивния гръбнакъ т. е. дебелината на срѣдната ламарина (1) събрана съ дветѣ дебелини на страничните ленти (2) трѣбва да бжде равна на дебелината на

нията на срѣдната ламарина се правятъ съ двойни планки, които въ долната си частъ достигатъ до горните рѣбове на страничните ленти (2), а горе до горния рѣбъ на напрѣчните дѣлни преградки (5).

За съединенията на страничните ленти (2) не се употребяватъ планки, тъй като тѣ сж включени между срѣдната ламарина (1) и най-долните листове на външната обшивка.

Трѣбва да се внимава, щото съединенията на срѣдната ламарина (1) тѣзи на страничните ленти (2) и съединенията на най-долните ламарини отъ външната обшивка да бждатъ размѣстени помежду си най-малко презъ две ребра.

Свързката между гръбнака и ребрата (4) се постига освенъ чрезъ външната обшивка (8) още и чрезъ напрѣчните дѣлни преградки, които въ долната си частъ се занитватъ (или заваряватъ) къмъ ребрата (4), а съ помощта на жгълниците (9 и 10) се занитватъ къмъ

фиг. 5.6

масивния гръбнакъ. Височината на срѣдната ламарина зависи отъ тази на напрѣчните дѣлни прегради, а височината на страничните ленти се прави равна на тази на масивния гръбнакъ. Така напримѣръ, за корабъ съ дължина $L = 85$ м. и височина $H = 7.30$ м., размѣритѣ на гръбнака ще бждатъ: дебелина на срѣдната ламарина 14 м.м., тази на страничните ленти 230 м.м., сиречъ обща дебелина 70 м.м. и височина 230 м.м. както при масивния гръбнакъ.

Отдѣлните части, отъ които е направена срѣдната ламарина и страничните ленти трѣбва да бждатъ по възможностъ по-дълги, за да се избѣгнатъ честитѣ съединения, които намаляватъ надлъжната здравина на кораба. Съедине-

нията на гръбнака (1). Жгълникътъ (6) служи за усилване на дѣлната преградка (5) и се прави обикновено цѣлъ. (следва)

Тукъ се довършватъ ребрата на корабитѣ

Въ този брой ще говоримъ
на нашитѣ работници за
Голямата полза отъ спестовността

Спестовността може да се смѣта като майка на общественото благосъстояние. Тя е висша пазителка на честността въ характера и на домашното щастие.

„Азъ мисля, казва създателятъ на нова Италия, Бенито Мусолини, че както въ семейството, така и въ държавата най-добъръ източникъ на всички човѣшки добродетели е спестовността“.

Само чрезъ спестяването човѣкъ може да се чувства сигуренъ въ утрешния день.

Спестовността е най-висшата благодетелка на човѣчеството. Чрезъ нея се дава възможностъ на много слаби човѣшки същества, да си осигурятъ едно по-щастливо бъдеще.

Изкуството за пестенето има тая особеностъ, че винаги предпазва човѣшкитѣ същества отъ ужаса на мизерията.

Човѣкъ не може да остави по-добро завѣщание за своитѣ деца отъ навика да пестятъ.

Има много срѣдства за щастливи старини, но малко отъ тяхъ честни. Пестиливостта е едно отъ най-честните и сигурните.

Пестиливостта смекчава характера, внушава любовъ къмъ порядъчното живѣне и гарантира единъ сносенъ и спокоенъ животъ.

Най-вѣрниятъ приятель на всѣки работникъ е спестовността. Чрезъ нея той осигурява утрешния си день и придобива по-голяма сигурностъ въ себе си.

Работника има само единъ тиранинъ: прахосничеството. Когато той свикне къмъ пестеливостта, тогава отъ неговия домъ ще изчезне най-голямото социално зло — несигурността въ утрешния день. — казва патриарха на българската литература, Ив. Вазовъ.

Този, който не иска да хлопа по чуждитѣ врати за милостиня, трѣбва да има спестени бѣли пари за черни дни.

ТЪ НАПРАВИХА ИЗЯВЛЕНИЯ ПРЕДЪ „КОРАБОСТРОИТЕЛЪ“...

МИНИСТЪРЪТЪ НА ЖЕЛЪЗНИЦИТЪ ИНЖ. РАДОСЛАВОВЪ И ДИРЕКТОРА НА ВОДНИТЪ СЪОБЩЕНИЯ ИНЖ. НЕНОВЪ

Презъ първата половина на месецъ май бѣ въ обиколка изъ нашитѣ крайдунавски пристанища и Добруджа министърътъ на желѣзницитѣ, пошитѣ и телеграфитѣ инж. Радославовъ. Министърътъ на желѣзницитѣ посети всички дунавски пристанища отъ Видинъ до Русе, а въ Добруджа обходи Тутраканъ, Силистра и Балчикъ.

На 13 май къмъ 7 и половина часа министъръ Радославовъ, придруженъ отъ главния директоръ на желѣзницитѣ Колчевъ, директора на воднитѣ съобщения инж. Неновъ, и началника на техническото отдѣление при дирекцията на воднитѣ съобщения инж. Минковъ, пристигнаха съ автомобилъ въ Варна.

Предъ гарата министърътъ на желѣзницитѣ инж. Радославовъ и придружаващитѣ го бѣха посрещнати отъ началника на Варненската държавна корабостроителница инж. Делистояновъ, началника на варненското депо инж. Кубинъ, и-ка на морската стр. секция инж. Атанасовъ, началника на варнен. пристанище Христо Русевъ, областния пощенски инспекторъ Велевъ, началника на варненската гара Чешмеджиевъ и всички други началници на желѣзопътнитѣ, пристанищни и пощенски служби въ града ни.

Въ единъ отъ салонитѣ на гарата на г. министра бѣха представени началниците на подведомственитѣ му служби, съ които той води кратъкъ разговоръ

и се информира по редица въпроси, въ връзка съ тѣхнитѣ служби.

Преди да отпътува за София, министърътъ на желѣзницитѣ бѣ любезенъ да приеме нашия уредникъ Кожухаровъ и да направи предъ него следнитѣ изявления: — Целта на моята обиколка е да се запозная съ всички служби на воднитѣ съобщения и българското рѣчно плаване. Доволенъ съмъ отъ обиколката си, всичко се развива добре и навредъ кипи една усилена творческа дейность. Може да отбележитѣ, че по настоящемъ се подготвя единъ усиленъ превозъ въ връзка съ нашия вносъ и износъ. Къмъ началото на месецъ юний ще посети отново нашия хубавъ градъ и тогава ще мога да ви кажа нѣщо, което интересува варненци, най вече да разгледамъ корабостроителницата и варненското депо.

Трѣбва да подчертая моето особено задоволство отъ Добруджа: навредъ коравата българска дѣснаца работи и кове утѣшната по щастлива сѣдба на Родната ни.

Нашитѣ грижи за всички пристанища въ Добруджа ще бѣдатъ усилены. Ще направимъ необходимото за тѣхното издигане и напредъкъ.

Въ 8 часа, м-ръ инж. Радославовъ се сбогува съ всички и отпътува съ специаленъ влакъ за София.

Презъ краткия си престой въ Варна директора на воднитѣ съобщения инж. Г. Неновъ води разговоръ съ начални-

ка на Варненската държавна корабостроителница инж. Делистояновъ. Директорътъ на воднитѣ съобщения прояви най-живъ интересъ къмъ всичко онова, което по настоящемъ се работи и твори въ корабостроителницата и остана много доволенъ отъ постигнатитѣ резултати.

Директорътъ на воднитѣ съобщения инж. Неновъ бѣ любезенъ да приеме нашия уредникъ Кожухаровъ и да направи предъ него тия изявления:

— Отъ нѣколко дни сме на обиколка съ министра на желѣзницитѣ инж. Радославовъ. Обходихме дунавскитѣ пристанища съ парахода „Князь Симеонъ Търновски“. Директорътъ на българското рѣчно плаване Куневъ направи необходимия служебенъ докладъ предъ г. министра и го осѣтли подробно по редица въпроси свързани съ нашето дунавско плаване. Отъ Русе заминахме за Добруджа и посетихме Тутраканъ, Силистра и Балчикъ.

Целта на нашето пътуване е г. министърътъ да се запознае съ всички служби на воднитѣ съобщения и българското рѣчно плаване. Впечатленията си отъ тази обиколка г. министъръ Радославовъ вече ви ги каза.

Въ кръга на тѣзи си изявления директора на воднитѣ съобщения подчерта, че отъ все по-големия успѣхъ на родното ни корабостроително дѣло, зависи утрешното свѣтло и по-радостно бѣдаше на Морска България.

НАШИЯТЪ ЛЪКАРЬ ВИ ГОВОРИ ЗА...

Защитни сили на организма

Преди да ви запознаваме съ отдѣлнитѣ болести налага се да ви разкриемъ какво природата-майка създателка, е вложила въ човѣшкия организъмъ, съ което той се противопоставя на всички неприятели които го нападатъ отъ вънъ или отъ вътре. — Много работи ви сж познати обаче, не сте имъ отдали нужното внимание. Ето защо ще ви позволимъ да привлече вниманието ви върху следнитѣ нѣща: Знаете, че човѣшкото тѣло е покрито по цѣлата си повърхность отъ кожата, която въ отворитѣ преминава въ лигава цила. Познавате ли ролята на кожата? И да и не? Тя служи като щитъ, който пази всичко скрито задъ него. Тя е дихателенъ органъ, чрезъ който тѣлото изхвърля отровитѣ навънъ — тя е терморегулаторъ — който въ зависимостъ отъ външната температура упражнява влияние върху вътрешното стопляване или изхладяване на организма. По кожата сж хлонени малкитѣ чувствителни жички-пипалца, съ които се ориентираме

въ заобикалящата ни околность.

Само тѣзи посочени функции сж достатъчни, за да ни убедятъ въ значението ролята на кожата относно предпазването на организма. Това е една защитителна сила за човѣшкото тѣло, която гледана и направлявана добре, сиречъ-даване и възможность да функционира така както природата е пожелала при нейното създаване — ще изиграе грамадна роля относно предпазването на организма отъ болеститѣ.

Пита се тогава, какви задължения има човѣкътъ къмъ кожата на организма си? Какви сж условията, по право, кои трѣбва да се подържатъ, за да работи кожата добре? Тѣ не сж много, но най-често се забравятъ отъ човѣка, или често се пренебрегватъ, което разбира се, довежда разстройство въ функционирането на тази защитителна сила на организма.

Още като ни се четатъ хигиеничнитѣ правила всѣки день — научаваме ги като молитвитѣ да ги декламираме, но

за голѣмо съжаление не ги изпълняваме даже и като възрастни. А належащо е, защото една кожа, чиято повърхность е покрита съ пласть отъ нечистотия, не може да изпълнява възложената ѝ отъ природата защитна роля на организма. Кожата се замърсява сама отъ отдѣлянията, които ставатъ по повърхността ѝ и на които почистването е належащо. Толкова по належащо е чистенето на кожата у физическия работникъ — кждето самитѣ условия за работа създаватъ лесното замърсяване.

Ето защо нека се изоставятъ декламациитѣ и се приложатъ на дѣло хигиеничнитѣ мѣрки, още повече, че съ създаването на омивалницитѣ и банята при вашата държавна корабостроителница се улесняватъ всички работници, които желаятъ да иматъ чисто, здраво и освѣжено тѣло. Следъ всѣка работа измивайте тѣлото си рѣшетъ, краката и лицето. Въземте единъ душъ за ободряване и тогава си идете по домоветѣ весели и засмѣни.

Д-ръ Н. КОЛАРОВЪ
(ж. п. и прист. лѣкаръ)

КОРАБОСТРОИТЕЛНИЦАТА БЪЕ ПОСЕТЕНА ОТЪ...

Генералъ Лукашъ, директора на двореца Мумджиевъ и Гл. директоръ на Б. Д. Ж.

На 2 май т. г. началникъ шаба на войската генералъ Лукашъ, придруженъ отъ генералъ Христовъ и висши офицери посети Варненската държавна корабостроителница.

Както г. генералъ Лукашъ, така и придружаващитъ го офицери останаха съ отлични впечатления отъ добрия редъ и образцова дисциплина въ корабостроителницата.

Напушайки корабостроителницата началникъ шаба на войската изрази това си задоволство предъ началника на сжщата г. инж. Делистояновъ съ пожелание младото българско корабостроително дѣло да постигне още по-голѣми успѣхи.

радостъ отъ всички работници.

На специално построень подиумъ четворката изпълни съ една особена топлота редица народни пѣсни и хора и справедливо пожъна бурнитъ ржкоплексания на присъствающитъ: надъ корабостроителницата се понесе шепота на безкрайнитъ ни плодородни полета, зашѣха сърповетъ, залудуваха левентитъ юнаци, запѣскаха игриво балкана и неговата героична пѣсенъ се слѣ съ бурната пѣсенъ на родното ни море.

Всѣка нова пѣсенъ изпълнена отъ Бистришката четворка завладяваше все повече трудолюбивитъ творци на българското корабостроително дѣло и зат-

сжщата г. инж. Делистояновъ съ пожелание българското корабостроително дѣло да се развива съ все по-голѣма мощъ.

На 6 май главния директоръ на Б. Д. Ж. г. Колчевъ пристигна въ Варна.

Следъ единъ краткъ престой на гарата, кждето г. главния директоръ прие началникитъ отъ подведомственитъ на него служби той посети депото, а въ 4 часа сл. обѣдъ направи едно посещение въ Варненската държавна корабостроителница.

Особено силно впечатление произведе на г. главния директоръ на Б. Д. Ж. Колчевъ голѣмата дисциплина, а така сжщо добритъ социални условия, при които творятъ работницитъ въ корабостроителницата.

Напускайки корабостроителницата г. Колчевъ подчерта своето задоволство отъ постиженията на корабостроителницата предъ началника на сжщата и пожела по-голѣми успѣхи на младото българско корабостроене.

На 7 май корабостроителницата бѣ посетена и отъ Варненския полицейски комендантъ г. Стоинъ Панайотовъ. Сжщиятъ обходи и разгледа всички отдѣления въ корабостроителницата, предстоящитъ нови кораби въ строежъ и остана възхитенъ отъ онова, което е постигнало за едно сравнително кжсо време родното ни корабостроене.

Тукъ е мѣстото да подчертаемъ, че интересътъ къмъ нашата държавна корабостроителница както между отговорнитъ фактори, така и обществото става все по-голѣмъ.

Този живъ интересъ се дължи безспорно на факта, че въ нея се твори съ единъ бързъ темпъ не само младото ни корабостроително дѣло, но се прилагатъ на дѣло и ония социални принципи и условия, при които днесъ работятъ само работницитъ въ Германия.

А това прави честь не само на началника на корабостроителницата, така сжщо и на цѣлия неговъ помощенъ персоналъ, които творятъ това голѣмо дѣло.

Н-къ шаба на войската генералъ Лукашъ въ корабостроителницата

Въ 11 часа преди обѣдъ корабостроителницата бѣ посетена и отъ директора на двореца Евксиноградъ г. Мумджиевъ. Сжщиятъ бѣ разведенъ изъ цѣлата корабостроителница и остана възхитенъ отъ онова, което се твори отъ българския корабостроителенъ работникъ

Особено силно впечатление направи на г. Мумджиевъ модерната омивалня, столовата, въ която трудящитъ се въ корабостроителницата намиратъ евтина и хубава храна.

Директора на двореца остана на обѣдъ между работницитъ: той разговоря съ много отъ тѣхъ, прояви най-живъ интересъ къмъ тѣхния животъ въ вѣнъ отъ корабостроителницата и налегна на мисълта, че българския корабостроителенъ работникъ съ тѣзи си постижения въ областта на младото ни корабостроене служи предъ всичко на България, чиято утрешна частлива сждба, ще донесе и по-щастливи и радостни дни на великата българска армия на труда.

Къмъ 1 часа по обѣдъ корабостроителницата бѣ посетена и отъ Бистришката четворка при дирекцията на проесинитъ. Тя бѣ посрещната съ голѣма

върдяваше въ тѣхъ нестържимата истина, че родната ни пѣсенъ, която е крепѣла българската дѣсница презъ най-тъмнитъ дни на нашето робство, днесъ тя и дава нови сили да гради великото българско угре.

Къмъ 3 часа следъ обѣдъ напушайки корабостроителницата г. Мумджиевъ се сбогува съ всички работници, благодарилъ на сжщиятъ за така сърдечния приемъ и подчерта още веднажъ своето задоволство отъ виденото въ корабостроителницата предъ началника на

Директора на двореца г-нъ Мумджиевъ и началника на корабостроителницата изъ района на сжщата

Трудъ и радостъ

Върна на принципитѣ, че работника следъ уморителния трудъ се нуждае отъ една приятна почивка, Държавната корабостроителница е решила тази пролѣтъ да устрои редица излѣти за своитѣ работници.

Завчера се състоя първия излетъ.

Рано, съ пукването на утрото двата новопостроени кораби „Искъръ“ и „Инженеръ Минчевъ“ се понесоха по тихитѣ води на варненското езеро къмъ красивата и живописна мѣстностъ „Звездица“. На бордоветѣ си тѣ носеха 300 работника, придружени отъ тѣхнитѣ семейства.

Следъ едно приятно пътуване излетниците се разположиха срѣдъ чудната природа на „Звездица“ и малко по късно надъ тихитѣ води на езерото се плъзнаха звуцитѣ на сладката ни родна пѣсень и музика.

И корабитѣ се понесоха надъ тихитѣ води на езерото на пътъ за „Звездица“.

Раннитѣ лъчи на утрото погалиха веселитѣ лица на нашитѣ работници, които се качаха съ радостъ на създаденитѣ отъ тѣхнитѣ корави ржце кораби

Това така приятно забавление продължи до привечеръ.

Работниците утрупаха инициатора на това тържество инж. Делистояновъ съ горещи благодарности и подчертаха предъ него, че както тѣ така и тѣхнитѣ семейства, ще запазятъ най-мили спомени за този хубавъ излетъ.

И наистина срѣдъ пѣсни, една приятна музика и весели шегѣ нашитѣ излетници не усетиха кога измина денътъ.

Кагато наново корабитѣ се понесоха по тихитѣ води на езерото небето се разкъса отъ героичнитѣ звуци на „Мила родино“ и мощно „ура“.

Това бѣ избликъ не само на довольство, но и проява на едно здраво национално чувство, което никога не е отсъствувало отъ душата на българския работникъ.

Предстоящо е да бждатъ устроени нови излѣти. Не е излишно да подчертаемъ, че съ уреждането на тия малки празници срѣдъ природата, Варненската корабостроителница цели не само да осъществи програмата на „Трудъ и радостъ“, но и да създаде необходимитѣ условия, всѣки работникъ да има здраво тѣло и здравъ духъ.

Трудътъ и радостта вървятъ заедружно, защото тѣ сж първитѣ сили на нашия животъ.

Красивата природа откри обятията си, за ония, които следъ непосиленъ трудъ търсеха отмора

за нашитѣ работници

Въ този брой ние ви представяме снимки, илюстриращи първия наш излет до красивата мѣстност „Звезда“ съ новитѣ наши кораби

Начело съ началника на корабостроителницата инж. Делистояновъ, работниците и тѣхнитѣ семейства се отбавиха на почивка.

Труда и радостта трѣбва да вървятъ заедно. Само така ние ще можемъ да имаме сани щастливи доволни работници.

Срѣдъ дивната природа на „Звезда“ излетниците седнаха весели и доволни на обща трапеза

Следъ приятна отмора и хубавата трапеза работниците се отбавиха на безгрижни веселия и игри.

Българскитѣ работници — корабостроители сж на фронта на държавата. Тѣ обичатъ искрено родината си и знаятъ какъ да я бранятъ срещу всѣки врагъ.

Следъ приятния день, прекаранъ срѣдъ природата, на връщане не липсваха и духовити сцени: Ето го и бай Жечо, който до такава степенъ се бѣ отдалъ на прелеститѣ на „Звезда“, че стана нужда поради „Закъснение“ да догонва съ лодка корабитѣ...

Само чрезъ едно мощно корабостроене, ние можемъ да създадемъ и да имаме една мощна морска България.

НИЕ ВИ ЗАПОЗНАВАМЕ СЪ...

СМЪТКОВОДСТВОТО ПРИ ДЪРЖАВНАТА КОРАБОСТРОИТЕЛНИЦА

Счетоводството на Българската държавна корабостроителница се води от Отделение Централно смътководство — София. Въ всички служби смътководството има свои органи, които изготвят месечните приходни и разходни смътки на службите и съответните отчети. Тъ се грижат също за доброто стопанисване на материалите и инвентарните предмети.

Първомайсторите и груповите майстори при корабостроителницата, поради естеството на работата си, сж въ прѣкъ досегъ съ смътководството. Нѣма да сгрѣшимъ, дори ако ги пречис-

га да участвуватъ едновременно: монтьори, шлосери, котляри и други групи. Тогава дѣломайстора, съвмѣстно описвача, отпраща до всѣки отъ поменатите групи по една или нѣколко работни записки, съответно подписани отъ контролъора и дѣломайстора, относно работата която трѣбва да се извърши отъ тѣхъ. Въ тия последните — работните записки — въ лицевата частъ се вписва таксата на работата, а на гърба следъ свършване на работата се вписватъ съответните часове за извършената работа. Така приключена работната записка се предава въ смътководството.

на магазинята въ Корабостроителницата. Всички материали и съоразения сж раздѣлени на 24 номенклатурни групи. Въ една разписка се вписватъ материали само за една порѣчка и то само отъ една група. Вписването въ разп. VIII—19, трѣбва да ставатъ едновременно въ третия листа, като се употрѣбѣва химически моливъ и индиго. Старите материали и отпадѣци се предаватъ въ магазинята срещу разписка VIII — 7. Следъ привършването на всѣка порѣчка, останалите на лице нови материали се връщатъ наново въ магазинята съ разп. VIII — 5. Единъ-екземпляръ отъ тия разписки се предава въ смътководството, гдето стойността на върнатия материалъ се намалява надлежно отъ общата сума на материала отъ съответната порѣчка.

Изработените по стопански начинъ материали се внасятъ въ магазинята съ протоколъ — записването имъ на приходъ става съ разп. VIII — 2. Пренасянето на материали отъ една служба въ друга става съ служебни товарителници.

Поддържане на подвижния материалъ и съдържанието при корабостроителницата поглѣщатъ извънредно голѣми срдѣства и трудъ. Добре е всѣки служителъ да се проникне отъ високото съзнание: да цени държавните вещи и да ги ползува, тъй както ползува и стопанисва своя собственъ имотъ. По тоя начинъ голѣма частъ отъ разходите би се спестила.

Смътководството, покрай другото ни посочва и пътя на целесобразното използване и на разумните икономии на материалите. Реализирането на тия начинания зависи обаче, до най-голѣма степенъ отъ първомайсторите и тѣхните помощници. Тукъ, майстори и смътководство иматъ общъ служебенъ дългъ

Една частъ отъ нашите чиновници, които работятъ въ смътководството.

лимъ къмъ тъй наречените спомагателни смътководни органи. Преди да започне каквато и да било работа, се издава съответната порѣчка, надлежно подписана отъ Началника на Корабостроителницата. Всички порѣчки номерирани се вписватъ въ специални дневници. При нѣкой поправки и при направата на нови инвентарни предмети, често се нала-

Труда на работниците, майсторите отчитатъ съ ежедневни сведения за работа. Тѣзи образци носятъ номера на порѣчката, датата, контролните номера на работниците взели участие въ изработване на порѣчката и подробно и точно описание на работата. Необходимите за порѣчките материали, майсторите оправдаватъ съ разписки обр. VIII—19

ВЕСТИ ИЗЪ НОВА ЕВРОПА

Каква електрическа енергия изразходва единъ параходъ

Трудно може да си представи човѣкъ какво голѣмо количество електрическа енергия е необходимо на единъ модеренъ параходъ. Параходъ отъ 27,000 бр. рег. тона се нуждае, напримѣръ отъ една електрическа инсталация отъ около 27000 киловата. Такава една централа е въ състояние да освѣтлява единъ малък градъ. Въ парахода нейната мощъ се разпредѣля както следва:

за моторите	3465 киловата
за освѣтление	765 "
за готвене и пр.	839 "
за отопление	268 "

(ВНЕ)

10000 миньори на безплатна почивка

За да се даде възможностъ за почивка на германските работници работящи въ важните за военното производство индустрии, водача на германския трудовъ фронтъ докторъ Лай е създакъ едно бюро за почивка при трудовия фронтъ. Това бюро има за задача да разпредѣля правилно отпуските, безъ да страда отъ това военната индустрия. На особено отличилите се работници се дава извънредна отпуска отъ 14 дена. Заслужилите работници се изпращатъ въ отпуска за смѣтка на трудовия фронтъ. Особено биватъ предпочитани работниците отъ каменоважлените мини. Както германските вестници съобщаватъ, отъ една вестфалска областъ наприимѣръ, сж

били изпратени на безплатни почивни станции 10000 работника. Повечето отъ тѣхъ сж били миньори.

Брикети отъ дървени стърготини

Отдѣлението за горивни материали при Финското министерство на снабдяването е изработило единъ планъ, споредъ който може да се употрѣбѣватъ дървени стърготини отъ дѣскорѣзниците за производство на брикети. Стърготините ще може да се сушатъ въ нарочно пригодени за тази целъ сушилни и следъ това ще се пресуватъ на брикети, при което 6 кубически метра стърготини ще дадатъ около 800 кгр. брикети. Новиятъ горивенъ материалъ ще може да се използва и за топлива за парни котли. (ВНЕ)

ГАЛЕРИЯ НА НАШИТЕ ЗАСЛУЖИЛИ РАБОТНИЦИ...

Мильо Николов Сотиоровъ

Той е единъ отъ най-старитѣ майсторовѣ Варненската държавна корабостроителница. Съ блага душа, благъ характеръ и нестихваща любовъ къмъ тѣло.

Прекрачилъ е прага на Варненското станище преди тридесетъ години. Отъ тогава до днесъ бай Мильо не се е отдѣлялъ отъ своята бояджийска четка и отъ своя нестихваща творческа мисълъ на добъръ и вѣщъ докъ майсторъ.

Ето този неуморенъ войникъ отъ

великата армия на труда е на 54 годишна възраст. Той е баща на три юнака: единиятъ по настоящемъ пази границитѣ на велика и обединена България, вториятъ е ученикъ — стругаръ при корабостроителницата, а третия — ученикъ при сжщата.

Бай Мильо е коравъ българинъ: обича родината си така силно и всеотдайно, както силно и всеотдайно обича и и друда. Неговото голѣмо родулюбие е било особено подчертано презъ двѣтъ войни, въ които той е участвувалъ и презъ които се е проявилъ катъ смѣлъ и бестрашенъ храбрецъ.

Ние не можемъ да наредимъ бай Мильо въ третата колона на дядкитѣ, майктръ, че той има и внуке.

Защото той още, не само че е коравъ и пълненъ съ энергия, но и по нищо не отстъпва и на младитѣ.

— Азъ се чувствамъ като двадесетъ годишенъ юнакъ, казва усмихнатъ стария майсторъ. Млада е не само душата ми, но и въ сърцето ми тече още голѣма енергия и тя ме импулсира да работя съ такъвъ устремъ съ какъвто работѣхъ преди тридесетъ години.

И Мильо Николов Сотиоровъ казва самата истина: това го знаятъ всички, които участваха съ него при пушането

на вода на шалана, който бѣ изхвърленъ отъ голѣмата сиѣжна буря край брѣговетѣ на Балчикъ.

Бай Мильо прояви тукъ не само една жекѣзна издържливостъ на студа и умората, но и единъ смѣлъ моряшки устремъ, който не се плаши и отъ найстрашнитѣ бури.

По настоящемъ нашиятъ старъ майсторъ продължава да твори съ нестихваща творческа жаръ въ Варненската държавна корабостроителница, кждето той е любимецъ както на своето начальство, така и на всички работници.

Този неуморимъ работникъ отъ великата армия на труда обича често да повтаря:

— Само честниятъ трудъ осмисля живота на човѣка! За това ние трѣбва да обичаме труда и винаги да бждемъ дисциплинирани, съвестни и акуратни работници. България се нуждае отъ добри български войници и добри български работници!...

Животътъ и творческия устремъ на този добъръ българинъ и добъръ работникъ може да послужи за примѣръ и поука на младитѣ и да ги вдѣхнови и тѣ да следватъ неговия нѣтъ: пѣтъ на неуморенъ трудъ и нестихваща любовъ и преданостъ къмъ Царъ и Родина.

ВЪ СПОРТА: ЗДРАВЕ,

ЖИЗНЕРАДОСТЪ

И САМОСЪЗНАНИЕ

А всички други спорта може да бжемежъ къмъ слава и почести, но работника понятието спортъ значи здраве. Щомъ е така, ние трѣбва да го ценимъ, както ценимъ и то здраве. Какъ да прилагаме спортъ отъ голѣмо значение. Така напримеръ, младежъта се отдава на разнитѣ спортове като футболъ, атлетику и други, като чрезъ тѣхъ успѣва да опи своето тѣло което е още въ периодъ на развитие.

Какъвъ видъ спортъ е необходимъ за по възрастнитѣ? Въпрѣки, възрастния стадий на развитие е привърженъ не трѣбва да мислимъ, че тѣхното тѣло нѣма нужда отъ спортуване — прижи за запазване на здравето.

Като се вижда по горе спорта за работника е стремежъ къмъ здраво тѣло. Следователно докато младитѣ се явятъ чрезъ спортуване да спечелятъ здраве, по възрастнитѣ чрезъ спортъ трѣбва да се грижатъ да го запазятъ или подобратъ.

Тукъ иде да се напоми, че спортъ е необходимъ изключително не за по

младитѣ, а за всички — само че въ различни форми на приложение.

Нашата работа въ Корабостроителницата е тежка, тѣлото е изложено на редица изтощения, и понеже насжщия отнема повече отъ нашитѣ мисли, на много отъ насъ не идва и на умъ за спортуване и въобще за грижи на тѣлото. Живота е тежъкъ и неумолимъ — всички го знаемъ и все пакъ трѣбва да отдѣляме частъ отъ свободното си време за нашето тѣло, за нашето здраве. Следъ работа трѣбва да избѣгваме посещението на задушнитѣ кафенета и други подобни заведения като позволимъ на измореното си тѣло да отпочине, да вдъхне свободно чистиятъ въздухъ.

Идва лѣто. Нека посветимъ всички свободни недѣлни и празнични дни за излети, нека бждемъ по близо до природата.

Срѣдствата почти на всички сж оскудени и не можемъ да си създадемъ удобства за далечни излети нито пъкъ нѣкое скъпо лѣтуване защото всичко това за повечето отъ насъ е невъзможно.

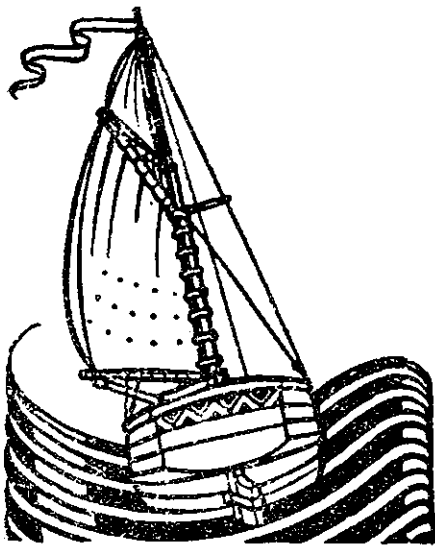
Но макаръ и нѣкъде на близо добре е да се погрижимъ за себе си, да дадемъ почивка на тѣлото си и необходимитѣ движения. Едни трѣбва да излизатъ по близкитѣ и красиви околности на града, а други край морето. Плуването е единъ отъ най-добритѣ спортове за всички. Чрезъ него взиматъ участие всички части на тѣлото. То не иска много срѣдства и почти никаква екипировка. За него нѣма възраст, иска се само желание. При това спортуване цѣлятъ организъмъ е поставенъ изцѣло всрѣдъ най-благоприятни околности. Цѣлата мускулна система и всички стави сж въ пѣрваги движения, които благоприятствуватъ за една благотворна гимнастика.

Съ една дума, всѣки отъ насъ трѣбва да избере онзи видъ спортъ, който е по силитѣ му, който е полезенъ за неговото здраве.

Следователно, не бива да се мисли, че спортътъ е само за младежитѣ. Не! Той е необходимъ за всѣки работникъ, защото чрезъ него ще закрепне своето здраве.

Г. Трайковъ.

ПОЕТИЧНИ БИСЕРИ ЗА НАШИТЕ РАБОТНИЦИ

Корабъ

Надъ морски синеви безкрайни
самотенъ корабъ гони пътъ...
шо дири той въ страни незнайни
какво остави въ родни кѣтъ?

Вълнитъ играятъ, вѣтрѣтъ свири
и мечтата се вий, скрипти...
уви! той щастие не дири
и не отъ щастие лети!

Подъ него бисерни лазури,
надъ него слънцето се смѣи...
а той, безуменъ, иска бури. —
той само въ буритъ живѣи.

ЛЕРМОНОВЪ

Корабостроители

Подъ стоманения напоръ на тѣхнитъ
здрави мишци се раждатъ роднитъ ни
кораби...

Тѣ забиватъ чела въ пазвитъ на род-
ното ни море, грабватъ последния поз-
дравъ отъ брѣга и се губятъ далечъ
задъ ефирната бледо синя бразда при
която се сливатъ въ страстна цѣлулка
небето и безкрайната водна пустиня.

Роднитъ кораби...

Тѣ браздятъ тайнствената утроба на
морето, а надъ тѣхъ само бблигъ чай-
ки размахватъ крила и съ писъкъ чез-
натъ въ безкрая.

Роднитъ кораби...

Тѣ и въ най-сивитъ, мрачни зимни
дни, когато морето бучи като изриг-
ващъ вулканъ, а небето рони леденъ
прахъ, трѣгватъ на дългъ пътъ, за да
развиѣятъ българския трибагеникъ по
всички пристанища и разнесатъ по че-
тиритъ краища на континента българ-
ската речъ.

Роднитъ кор: би...

Тѣ сж рожба на българския корабо-
строителенъ гений.

Тѣ сж нашата национална мощъ и
залогъ за утрешния по-радостенъ денъ
на морска България.

Димитър Аджемовъ

„Бистришката четворка“, която
ни откри предеститъ и омаята
на родната ни пѣсенъ, и ни да-
де възможностъ да почувству-
ваме нейния чаръ.

РАЗКАЗИ НА „КОРАБОСТРОИТЕЛЪ“

СКРЪБЬТА НА ОГНЯРА

отъ Димитър Аджемовъ

Младиятъ огняръ лежеше буденъ
въ койката. Надъ душата му се из-
виваше една тревожна възбуда. Тя
дълбаше съ своята огнена кирка
въ нея и пропѣждаше съня отъ
клепкитъ му. Той изпитваше „сла-
доститъ“ на своето първо моряшко
крѣщение.

Надъ безкрайната морска пусти-
ня пламнаха първитъ лъчи на ут-
рото. Нощта въздѣхна тежко и
уморено потъна въ водната бездна.
Огромни вълни надигаха челата си,
удрѣха се съ страшенъ ревъ върху
грамадния желѣзенъ корпусъ на
кораба, разпиляваха се въ хиляди
сребърни искри, а после се превръ-
щаха въ кипяща бѣла пѣна.

Безкраенъ грохотъ, като звуцитъ
на нѣкаква демонична музика, до-
стигаше непрекъснато до младия
огняръ. Тя се впускаше въ тъмнитъ
рудници на неспокойното му сър-
дце и кѣртѣше отъ тамъ още по-
неспокойни и тревожни мисли. Ед-
ни отъ тѣхъ го грабваха върху чер-
нитъ си крила, разрушаваха грани-
цитъ на времето и пространството,

завеждаха го при старата му май-
ка, която сега скършила рѣце, съ
насълзени очи мислѣше постоянно
за него, а други го впускаха въ
царството на сѣнкитъ. Той вижда-
ше като въ просѣница, че кораба
се сблъсква съ страшенъ трѣсъкъ
върху една огромна скала и изчез-
на за мигъ въ бездната на морето.

Сигналътъ за втората смѣна пре-
късна мислитъ на огняра. Той ско-
чи бързо, погледна бурното море
което продължаваше да реве страш-
но и слѣзе по тѣсната желѣзна
стълба въ корема на кораба.

*

Бурята непрекъснато се засилва-
ше. Лудуващитъ вълни се хвърлѣ-
ха все по-страшно въ прегрѣдкитъ
на студения севернякъ, съскяха ка-
то раздражени змии, откъсваха се
отъ неговитъ прегрѣдки и полетѣ-
ваха съ страшна сила върху широ-
ката утроба на кораба.

Започна да вали снѣгъ. Той се
спускаше върху оловеното море и
ставаше плътъ отъ него...

Младиятъ огняръ дигна съ дъл-

гитъ желѣзни щипци вратата на
пешъта и я отвори. Огнени езици
изкочиха невянъ, извиха кървавитъ
си снаги като танцуващи балеринки
и пакъ се оцѣпнаха, после върху
тѣхъ шумно паднаха голѣми кѣсо-
ве вжглища.

Въ този мигъ огромното тѣло на
кораба потрепери, като че ли нѣ
кой бѣ го притисналъ въ обятията
си и искаше да го смаже.

Огнярътъ се стресна, затаи дѣхъ
и се вслуша. Тези тревога постро-
рѣже и обхана и другитъ огняръ
който стояха предъ огненитъ вра-
ти на останалитъ корабни лещи.

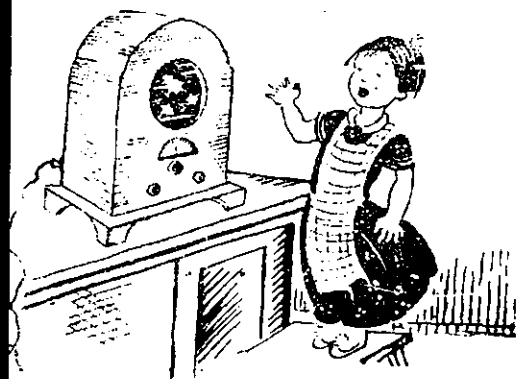
Единъ грохотъ подобенъ на зем-
но бучение премина презъ желѣз-
ната утроба на кораба и слѣзе при-
тѣхъ. Той се сблъска върху грамад-
нитъ купчини вжглища, разби се
въ хиляди тонове и се развихри въ
една мрачна погребална мелодия.

Нови конвулси преминаха по тѣ-
лото на кораба. Той потрепери още
по-силно и намали своя ходъ.

Нѣмаше съмнение, че съ кораба
ставаше нѣщо необикновено. Той
или бѣше смъртно нараненъ, или
потѣваше.

Машинистътъ хвърли единъ ог-
чаенъ погледъ върху занѣмващото
то желѣзно сърдце на кораба,

ЗА ДЕЦАТА НА НАШИТЕ РАБОТНИЦИ

Радио, радио — чудна направа!
Чудна направа и късна забава!
Чуди се нашата малка Иринка:
— Какъ е направена тая машинка?

Вижъ я какъ гордо на шкафа се пъчи!
Нито кутийка е, нито сандъче.
Нигде вратичка не вижда по нея,
Нѣма уста, а говори и пѣе.

Пѣе и свири пѣснички различни,
речи държи то най-разноезични.
Знае и нѣмски, френски и руски,
Италиански, японски, испански и турски

Копче едно само тамъ завъртете —
мигомъ и пѣсни и речи ще спрете.
Пакъ завъртете -- отново ще бръмне--
стаята въ пѣсни и речи ще гръмне.

Радио, радио — чудна машинка!
Чуди се нашата малка Иринка.
Ето и баба се чуди мае:
— Какъ е на правено — дяволъ го знае!

Веднажъ едно магаре се расърдило на господаря си, отишло при него, изпъчило гърди напредъ, хвърлило нѣколко чифтата и рекло:

— Забранявамъ ти отъ сега натакъ, да ме наричашъ магаре, или ми измисли друго име или ще избѣгамъ..

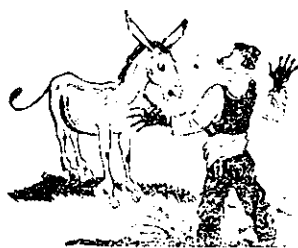
Намѣрилъ се въ чудо господарьтъ на дългоухиятъ философъ, дигналъ безпомощно ръце и рекълъ:

— Хубаво бе холанъ, но кажи какво име да ти измисля?...

Магарето се е изпъчило още повече да го нѣколко пѣти просторъ на „мелодичния“ си гласъ и рекло:

— Какво име ли?... Та няма ти до сега не си прещенилъ, какво име за служавамъ?...

Човѣкътъ мислилъ, премерилъ нѣколко пѣти боя на магарето, чудилъ му се на акъла, пакъ най-после иронично рекълъ:

Магарето
си е
магаре

— Слушай Марко, недей се шегувай и недей ставай по-големо магаре отколкото си, ами я си иди въ дама, легни си и помни, че отъ това име което ти е дадено, по подходящо нито на тоя нито на оня свѣтъ можешъ да намѣришъ: ти си магаре и магаре ще си умрѣшъ...

НАШИТЕ СЪВЕТИ ЗА МАЛКИТЕ

Мили деца, обичайте родителитѣ си и помнете винаги, че добритѣ деца никога не дразнятъ нито своята мама нито своя татко, нито пъкъ своята баба.

Помнете сжщо, че и ако вие слушате родителитѣ си, добрятъ дѣдо Господъ ще Ви обича и винаги ще Ви помага да си научитѣ по-добре уроцитѣ.

Мили дечица, недейте възравява на по-възрастни хора отъ Васъ, а ги уважавайте и ги почитайте.

Едно добро дете, знае кога да играе и кога да учи уроцитѣ си: само мързеливитѣ и непослушни деца играятъ безразборно и лудуватъ цѣль денъ.

Мили дечица ако вие изпълнитѣ нашитѣ съвети, то ние редовно въ всѣки брой на „Корабостроителъ“ ще Ви разказваме по една много хубава и поучителна приказица. А сега довиждане, мили дечица, до идния брой.

БЕЛЕЖНИКЪ ЗА МАЛКИТЕ

Честитимъ на нашитѣ малки читатели денътъ на детето и пожелаваме дълъгъ животъ и здраве на тѣхнитѣ родители.

Бжденето на нацията ни лежи въ децата. „Здрави деца — великъ народъ“ — този трѣбна да стане девиза на нова и обединена България.

осле изкомандува:

— Вички на палубател!..

*

Младиятъ огнярь сѣсеше зашеменъ предъ огромното мъртво сърдце на кораба. Само очитѣ му бѣха придобили особенъ блѣсъкъ и се бѣха проковали къмъ неговата пещъ, отъ чиято отворена врата се излизаше гжстъ черенъ димъ.

Огнярътъ се приближи къмъ голямата пещъ, грабна лопатата, заграба вжглищата и започна да ги върля въ огнената врата.

Какво мислѣше да прави той? Не бѣха ли това признаци на нѣкаква удостъ?...

Младиятъ огнярь не можеше да се раздѣли съ своята пещъ така лесно, както направиха това дружитѣ огняри. Той се бѣвлюбилъ въ нея, въ тая огнена утроба, която той вече петъ дни хранѣше съ огромни порции вжглища. Това бѣ една странна любовъ, неизяснена и а самия него, но тя бѣ силна, много по-силна отъ всичко друго.

По желѣзната стълба, която се спускаше въ корема на кораба, влѣзѣ нѣкой при младия огнярь и го трабчи за раменетѣ:

— Ти си подлудѣлъ! Какво ча-

кашъ? Потъвямелъ!..

После машинистътъ повлѣче огняра съ всичка сила нагоре къмъ свѣтлината. На палубата царѣше самотонохъ. Всички бързаха къмъ спасителнитѣ лодки.

Машинистътъ почти влачеше младия огнярь следъ себе си. Той не се противопоставяше, н о нѣмаше и желание да напусне кораба.

*

Младиятъ огнярь продължаваше да стои като зашеметенъ въ спасителната лодка. Неговитѣ очи бѣха широко отворени и приковани къмъ потъващия корабъ.

Водната стихия се бѣ поуспокоила, вълнитѣ бѣха намалили своя демониченъ танцъ, и влюбено се пригръщаха съ студения севернякъ. Само снѣжинкитѣ продължаваха да се спускатъ като бѣди ята пеперуди върху нея.

Корабътъ се навеждаше все повече на дѣсната си страна. Водната стихия го бѣ обхванала здраво въ своята утроба и не мислѣше да го пусне.

Младиятъ огнярь виждаше това, той знаеше, че още нѣколко мига и неговата пещъ ще се загуби, ще бжде погълната отъ водната

бездна.

А той бѣ така свикналъ съ тая огнена уста, че искаше да бжде вѣчно при нея, вѣчно да я отваря съ желѣзнитѣ прѣти, да се радва на нейнитѣ огнени езици, а после да грабва лопатата и да я пълни, да я пълни непрекъснато...

Минаха нѣколко минути. Морскитѣ гребени за последенъ пѣтъ се забиха въ утробата на разцепения отъ водната скала корабъ, после го обгърнаха напълно.

Когато корабътъ изчезна, младиятъ огнярь се хвърли като ранена птица въ дъното на спасителната лодка и остри ридания разстърсиха цѣлото му тѣло. Той повтаряше непрестанно:

— Милиятъ ми корабъ... Хубавата ми любима пещъ...

Намирашитѣ се въ спасителната лодка моряци сжщо тжжахъ за своя корабъ. Но всѣки изживяваше по отдѣлно страданието си. Само машинистътъ се наведе надъ лежащия въ студената вода огнярь, притегли го къмъ себе си, прегърна го и съ бащинска нѣжностъ му каза:

— Дете си ти още, дете! Следъ нѣколко дни ще имашъ нова и по хубава пещъ!.

ДИСЦИПЛИНА И ТРУДЪ

„Любовта към дисциплината, стремението към нея, а най-главното, прилагането на една строга дисциплина въ живота на всеки човек, трябва да се смята за истинска основа за всяко възпитание. Народ без дисциплина е осъден на загибване“, казва ковачът на нова и велика Германия — Адолф Хитлер.

Дисциплината е най-съществената част от характера на всички хора. Тя е един от най-главните двигатели на духа. Без нея ние можем да бъдем всичко, но не и твърди, устойчиви и волеви личности.

Позорно е да се мисли, че ние българите малко обичаме дисциплината.

Един народ, на когото липсва стоманената твърдина на тая нравствена мощ, не може да отлечи от себе си легендарни герои, като Ботев, Левски, Раковски и Хаджи Димитър, не може да създаде шилченската епопея, не може да очуди света с великите безсмъртни подвизи по бранните полета.

Над българската душа грее лъчезарната звезда на дисциплината не само когато той е в казармата, но навред: и по плодородните полета, и в работилниците и в фабриките.

Българинът е дисциплиниран гражданин и дисциплиниран работник.

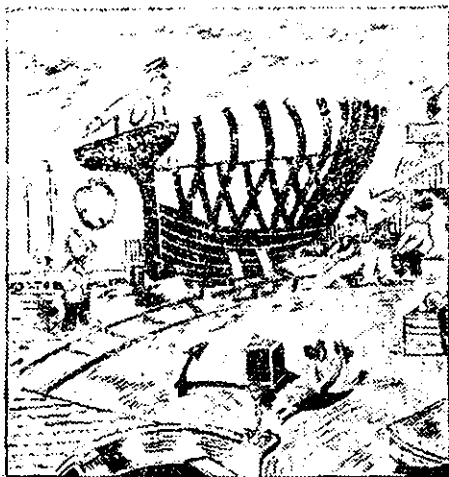
И тази наша национална твърдина — дисциплината, трябва да бъде пазена свято.

Тя трябва да стои над всичко въ живота ни, да ни вдъхновява за жертви пред олтаря на България, да бъдем съзнателни граждани и родолюбци, съзнателни работници и да превърнем своя труд въ истинска радост и удоволствие.

Девизът на всеки корабостроителен работник трябва да стане: „Все повече дисциплина и все повече труд, за изграждането на българското корабостроително дѣло“.

„Корабостроителъ“

НАШИТЕ КАРИКАТУРИ

Бай Мильо: Безразлично ми е! Срока си е срок и кораба трябва да бъде пуснат на вода!...

Бай Атанас — лодкаря: Уха, още материала въ гората, а пък ти готиш шейната!...

Един корабостроителен работник върви съ благоверната си по край кея. Задава се един влекач мъкнещ тежко натоварен шлеп. Нашенецът въздъхва и забелязва:

— Също като въ бракът: мъжът работи и мъки непрекъснато един грамаден шлеп, пълен съ разни семейни тежести и женски капризи и джунджурии.

Пролътна пѣсничка

Пролът мила и сияйна
колко хубава си ти,
скоро вече надъ Кавказъ
топло слънце ще блъсти.

Ще се заредят отново
тука пробивъ, тамъ чувалъ
и германците съ сили нови
ще достигнатъ до уралъ.

Пролът мила и игрива
колко хубава си ти,
Чърчилъ вече го не бива
Японца го срази.

Пролът мила животворна,
колко хубава си ти,
съ флотата си най-упорна
Рузвелтъ вече се прости.

И изглежда приближава
онзи тъй желанъ моментъ
Японецътъ да притежава
австралийския континентъ.

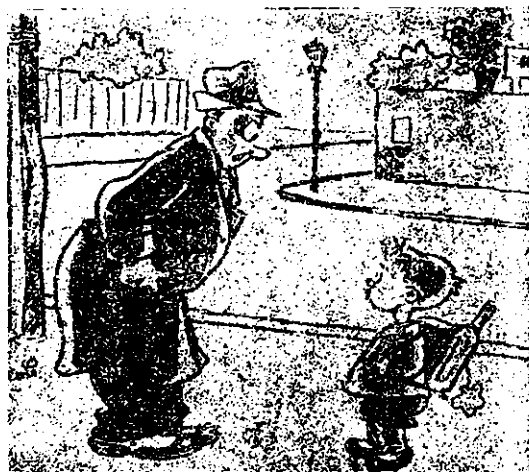
Пролът мила и красива
колко хубава си ти,
всички ние сме щастливи
само Сталинъ се поти.

Нашият анекдотъ

Прочутият корабостроителен инженер Освалд Луге изгубва пръстите си на дѣсната си ръка при една катастрофа. Той дава под съждъ собственика на корабостроителницата и иска 500,000 лева обезщетение. На съдебното заседание

А СЕГА ДА СЕ ПОСМЪЕМЪ МАЛКО

Малкият хитрецъ

— Момченце, какъ по-скоро бих стигналъ до Държавната корабостроителница?

— Като потичашъ повечко чичко!

притежателя на корабостроителницата възкликва:

— Уха, че азъ да не съмъ милиардеръ, че да давамъ така по 500 хиляди лева!...

Потърпеливият отговаря съ ирония: — Ами пък азъ да не съмъ стоголеме, че да съя пръстите си по улицата!...